

ságból, meglevő, készen kapott, öröklött és épp ezért nem szívesen változtatott, tehát nem is fejlesztett tényleges helyzetből indultak ki.

Magyarj ezél ellentétben nem a szervezetet, hanem a szervezést nézi és magyarázza elsősorban. Ezzel a mindennél fontosabb közigazgatástudományi kérdéssel eddig egy szakkönyv sem foglalkozott. A megszerkothoz ragaszkodó kényelmes gondolkodásnak talán itt készíti a könyv a legnagyobb meglepéseket, mert hiszen azt óvashatja, hogy a közigazgatási szervezést legfőbb alapelve a munkamegosztás, holott eddig csak úgy tudta, hogy a munka megosztás a közgazdaságtan problémája és ott is került részletes kifejtésre. Meg kell tehát barátkoznunk azval a gondolattal, hogy a közigazgatást sem lehet jól megszervezni másképp, mint a munkamegosztás alapján, vagyis úgy, hogy az egységes feladatot többen úgy végzzék el együttesen, hogy az együttműködés a legeredményesebb legyen. Ezt a legnagyobb eredményességet pedig csak az biztosíthatja, ha van valaki, aki a közös munka tervét elkészíti, a specializált munkások között a munkát felosztja és a munka folyamata alatt a folytonos összhang felett érkődik. A helyes szervezés tehát nemcsak magából a munkamegosztásból áll, hanem az összhang munkacsoport megfelelő koordinációja teremt meg és tartja fenn a fölé- és alárendelés viszonyának fenntartása útján, ami lényegileg nem más, mint a főnök és az alárendeltek viszonya. Mindezzel a főnöknek is van egy rangsoruk, azaz a főnökök között is van fölé- és alárendeltségi viszony, ez az egységes és összefüggő szervezet alkotja meg azt, amit hierarchiának, tekintélyuralomnak nevezünk. Ezen a szervezeti egységen kívül azonban megvan a maga szervező és besztartó ereje egy-egy eszme uralkodó is, amely a szervezet minden egyes tagját eltötheti, sőt kivánatos is, hogy eltöltse.

A szervezési feladat helyes megoldása természetesen a szervezet felépítésétől és tagolásától függ. Olyan országban, ahol a helyes szervezési képessége az embereknek mintegy a vértében van, a szervezés elveinek ismerete talán kevésbé fontos és szükséges, mint ott, ahol ez a képesség hiányzik. Mifélek, magyarokara, valóban áll, hogy éppen a szervezés elmélete az a tudomány, amelyre nagyon nagy szükségünk van. A túlszervezés, túladminisztrálás, tehát a bürokratizmus veszélye mindig nagy a közigazgatásban, amelynek a magángazdaság szervezési feladataival szemben mindig az a nagy hátránya, hogy a verseny ellenőrző hatásának híjával van, mert mással fel nem váltható monopoliumot élvez. Ezekkel a veszélyekkel szemben szolgálhat védelmül, ha világosan látjuk magunk előtt a közigazgatási működés célját, amely nem egyszerűen a jogbiztosításban van, mint a jogállam hirdette, hanem az eredményességben. az efficiency-ben. Ennek pedig a jog csak eszköze a cél eléréséhez és kerete a közigazgatási működésnek. Az eredményesség helyes mértékét persze nem kereshetjük bárkinek egyéni megítélésében, hanem tárgyi mértékalkalmazására kell törekednünk. Ehhez a tárgyi mértékhez jutnunk hozzá, ha okuli igyekszünk magángazdasági élet szervezési feladatainak vizsgálatát és megoldási kísérletei során szerzetek és megteremtették ezzel a tudományos üzemvezetésnek. Ennek a tudományos üzemvezetésnek egyik fontos felismerése volt az, hogy a szervezésben nemcsak az anyaggal és pénzzel való takarékoságot előíró gazdaságossággal, hanem a természet emberei törődni kell. Ennek a folyamatnak a leírása, ahogy a tudományos üzemvezetés elvei a magángazdaságra vonatkozóan kialakultak, megint szokatlanul értheti azt az olvasót, aki ilyen fejtegetéseket csak egy közigazgatási tárgyú műben volna hajlandó megengedni, de Magyarj könyvében éppen ezekből a fejtegetésekből folyik szervesen a közigazgatás helyes szervezésének és vezetésének a módja.

A tudományos üzemvezetés elveit tekintetében Magyarj egyrészt az amerikai magángazdaságokban szerzett ta-

paszálalokat és előzőben Taylor-nak a munkaerő észszerű felhasználására vonatkozó irányelveit, valamint Hoover-nak az ipar racionalizálására vonatkozó széleskörű adatygyűjtését veszi alapul, másrészt azonban a francia Fayol után is indul, aki az adminisztráció és ezen belül a vezetés tudományos elveit állapította meg az állami közigazgatásra, is érvényes általános keretben. Nem kevesebbről van szó, mint arról, hogy az állami közigazgatás fejlesztésében és eredményességét tekintve hasznosítsuk a magángazdasági tevékenység tanulságait, ként nyert elveket és így biztosíthatjuk azt, hogy a közigazgatás magángazdasági mértékkel mérve is korszerű legyen. Erre annál nagyobb a szükség van, mert, amint Magyarj kimutatja, a közigazgatási szervezést fejlődése minduntalan és nagyobb arányú volt, mint a népesség szármának növekedése, mégpedig nemcsak a világháború után, hanem már 1867 óta. Egyidejűleg pedig nemzet-

közleg megállapítható a közigazgatás, illetve a végrehajtó hatalom túlsúlyának kialakulása a törvényhozó hatalommal szemben, ami azt bizonyítja, hogy az állami élet súlypontja egyre jobban a közigazgatásra helyeződött át. Annál fontosabb tehát, hogy közigazgatásunkat egyre jobban áthassa a korszerű közigazgatástudomány szellemű és azok foglalkoztatásának tudományos elveit, hogy a jövő közigazgatását képviseleti feladatokat az egyetemeinket járó új nemzedék már ezt az új szellemet szívja magába.

Magyarj Zoltán, nagyszabású könyve, amelynek méltó feladata, hogy ezt az ifjúságot ebben az új szellemben nevelje, egyben azonban a korábbi nemzedékekhez a közigazgatást ma gyakorló tisztviselőkhöz és az új közigazgatás iránti halál megértésre szoruló egész magyar művelt társadalomhoz is szóljon, ennek feladatnak a vállalásával nemzetépítő nagy tettet visz véghez, amelyért csak a legnagyobb elismerést érdemli.

Német tengeratiárók újabb 97.100 tonnát süllesztettek el

Tuniszban élénk tüzérségi és felderítő tevékenység volt

Berlin, március 5. Az angolok szeptember óta ellen folytatják a német távirati irda pönteken délután 2 órakor a véderőparancsnokságunk a Führer főhadiszállásáról kiadott következő közleményét közölte: A német tengeratiárók már március első napjában is sikereket értek el. A tonnatartalmú 13 ellenséges hajót kitudítottak a tenger fenekére. Két további hajót torpedóztak el. A délután 3 órakor kiadott szokásos napi hadijelentés megismételte az előbb közölt közleményt, majd így folytatta: A tuniszi arcvonalon csütörtökön élénk tüzérségi és felderítőesapat-tevékenység volt. Német repülőgépek több mint száz mélytámadással jelentős veszteségeket okoztak az ellenségnek. Egy harc repülőgépekkel a pöntekre virradó éjjel Philippeville kikötő berendezését támadta. Salvoes találat ért három nagy szállítóhajót.

Főelharc repülőgépek az Atlanti-óceánon találtak ki a felgyújtottak három nagy kereskedelmi hajót. A hajók, erősen eltaláltak a tenger felé, nem tudták tovább haladni. A csütörtöki nap folyamán egy észak-amerikai bombázó kötelék behatolt Hól-landia és Nyugatnémetország területére. A ledobott bombák következtében a lakosság körében veszteségek voltak. Nagyszámú holland gyermek meghalt. Vadászgépek többi a kikötőkből lelőtték 10 német motoros repülőgépet. Néhány angol repülőgép a pöntekre virradó éjszaka bombákat dobott nyugatnémetországi helységekre és zavaró repülőseket hajított végre a Keleti-tenger partvidékén. Egy ellenséges repülőgépötől tájékoztató irda még a következőket közölte: A német-olasz páncélos hadsereg körzében, csütörtökön sem került sor semmilyen nagyobb harcselekményekre. Az angolok néhány ponton gépesített felderítő csapatokkal előretápolgásokat a tengely állásának északi szárnya irányában, ezek a sa-

Linkomies c. nökölésével megalkult az új finn kormány

Helsinki, március 5. A péntekre virradó éjszakai Linkomies Dávid egyetemi tanár, az országgyűlés alelnöke megalkotta az új kormányt. A kabinet tizenhat tagja közül hat szocialdemokrata, négy agrárpárti, kettő Samunling (összeefogás) párti, kettő pártunkívüli, egy-egy pedig svéd parasztpárti, illetőleg liberális haladásipárti. A kabinus négytagú kivételével valamennyi párt képviselőket vállalt a kormányban. A miniszterek közül kilencen a régi kormányznak is tagjai voltak.

Az új kormány pénteken délelőtt tartotta első minisztertanácsát. A hivatalos közvélemény tudomásulvétel után a miniszterek azonnal átvették hivatalaik vezetését.

Létkomies miniszterelnököt már fél évszerjűlt. Alig néhány hete annak, hogy hosszabban Budapesten tákozott s érvényes élet vezetésével. Linkomies 1894-ben született a sokat szenvedett Viipuri városában. Okori nyelvészettel foglalkozott. 1921-ben a helsinki egyetemen elűbbs a római irdalón magántanára lett, majd 1923-ban tanszékét kapott. Tanulmányútjai során járt Németországban, Olaszországban és Görögországban. Jelentős nyelvtudományi munkákat írt. 1931 óta a finn tudományos akadémiának tagja. Pártpolitikai tekintetben a konzervatív irányzatú egységspárthoz tartozik, amelynek 1936 óta elnöke. Az egyik legnagyobb finn napilapnak, az Uusi Suomalinnak főszerkesztője.

Kevésbé ismeretes az új Közigazgatás-ter személye, Karl Henrik Walter Zamski dr. 1886 március 31-én született Helsinkiben. Tanulmányai elvégzése után mint kémikus különböző német cukorgyárakban dolgozott. 1911-től 1919-ig finn cukorgyár igazgatója volt. Finnország függetlenségének kikihátása után a külügyminisztérium kereskedelmi osztályának vezetőjét vette át, majd a legnagyobb finn hajózási társaság igazgatója, később vezérigazgatója lett. 1923-tól 1933-ig ő vezette a Nagybritanniával folyó kereskedelmi tárgyalásokat. Az előző kormányban mint népejelmezési miniszter vállalt tiszteket.

Szászadának csaknem minden vállalkozásában járhatatlan kiadókezelővel vértézt Kiss György önmélt, egyik gyűlölködőként csatára. Önkénti jelenléte az 1942 december 7-én Gran mellett történt haláláig tart.

1942 december 7-én Gran mellett történt haláláig tart.

1942 december 7-én Gran mellett történt haláláig tart.

1942 december 7-én Gran mellett történt haláláig tart.

1942 december 7-én Gran mellett történt haláláig tart.

1942 december 7-én Gran mellett történt haláláig tart.

1942 december 7-én Gran mellett történt haláláig tart.

1942 december 7-én Gran mellett történt haláláig tart.

1942 december 7-én Gran mellett történt haláláig tart.

1942 december 7-én Gran mellett történt haláláig tart.

1942 december 7-én Gran mellett történt haláláig tart.

1942 december 7-én Gran mellett történt haláláig tart.

1942 december 7-én Gran mellett történt haláláig tart.

1942 december 7-én Gran mellett történt haláláig tart.

1942 december 7-én Gran mellett történt haláláig tart.

1942 december 7-én Gran mellett történt haláláig tart.

1942 december 7-én Gran mellett történt haláláig tart.

1942 december 7-én Gran mellett történt haláláig tart.

1942 december 7-én Gran mellett történt haláláig tart.

1942 december 7-én Gran mellett történt haláláig tart.

1942 december 7-én Gran mellett történt haláláig tart.

1942 december 7-én Gran mellett történt haláláig tart.

1942 december 7-én Gran mellett történt haláláig tart.

1942 december 7-én Gran mellett történt haláláig tart.

1942 december 7-én Gran mellett történt haláláig tart.

1942 december 7-én Gran mellett történt haláláig tart.

1942 december 7-én Gran mellett történt haláláig tart.

Csangkájsek két tábornoka megadta magát

Tokió, március 5. A bernai arcvonal japán főhadiszállás közölte, hogy a japánok februárban ezen az arcvonalon 78 ellenséges repülőgépet pusztítottak el. Ezek közül 25 gépet légi harcban lőttek le, 15 gépet a földön pusztítottak el, 32 pedig a legelhardt tüzérség áldozata lett. A japánok gépet vesztettek a Domet-troda területén, hogy Hupah-tarományban Lihmacsang mellett, a Pálukó közelében 4000 fonyi csangkaj-kinai csapat, köztük két tábornok megadta magát a japánoknak. A japánok sok hadianyagot, így lövészárk-mozsarakat és géppuskákat zsákmányoltak. Ugyanazok jelentős hadianyag esett a japánok kezébe, amikor március 3-án Hupah közepő területén Kwcsjanghangtól 25 kilométernyire délnyugatra megsemmisítették összesen ellenséges csapatokat.

Egy japán vezérkari tiszt nyilatkozatot tett arról, hogy a Kiangszu-tartomány északi részében a legutóbbi hetekben végrehajtott sikeres japán hadműveletek jelentősége abban áll, hogy Eszakkínai Közpíntával összekötő fontos utak szabadultak fel a kínai nemzeti kormány számára. A szétszórt csungkingi csapatok elpusztítása pedig, azért fontos, mert ezzel el tudnak zárni olyan csatornákat, amelyeken eddig Csangkájsek hadseregét ellátták.

Az Atlanti-óceán déli részén egyik bombázó repülőgép, amelynek parancsnoka Roberto Rigoli sorhajóhadnagy, elsüllyesztett egy 7000 tonnás braziliai csapatszállító hajót, továbbá egy 12.000 tonnás észak-amerikai motoros hajót.

Az Atlanti-óceán déli részén egyik bombázó repülőgép, amelynek parancsnoka Roberto Rigoli sorhajóhadnagy, elsüllyesztett egy 7000 tonnás braziliai csapatszállító hajót, továbbá egy 12.000 tonnás észak-amerikai motoros hajót.

Junkers-szállítógépek hadianyagot visznek a Tuniszban harcoló német csapatoknak